Miejsce zamieszkania a obowiązek meldunkowy

08.12.2025

Miejsce zamieszkania a obowiązek meldunkowy

Miejsce zamieszkania a obowiązek meldunkowy

Kwestie miejsca zamieszkania regulują przepisy Kodeksu Cywilnego. Od miejsca zamieszkania należy rozróżnić miejsce zameldowania na pobyt czasowy lub stały.

Miejscem zamieszkania osoby fizycznej jest miejscowości, w **której ona przebywa z zamiarem stałego pobytu**. Aby mówić o miejscu zamieszkania muszą ziścić się te dwie przesłanki, czyli rzeczywisty pobyt osoby fizycznej w danej miejscowości, a druga to zamiar stałego pobytu w tej miejscowości.

*

Osobą fizyczną jest każdy człowiek, który z chwilą urodzenia ma zdolności prawną. Człowiek z chwilą ukończenia lat osiemnastu uzyskuje pełnoletność. Pełnoletności może uzyskać także małoletni poprzez zawarcie małżeństwa, a nie traci jej w razie unieważnienia małżeństwa. Z chwilą uzyskania pełnoletności nabywa się pełną zdolność do czynności prawnych. Nie mają zdolności do czynności prawnych osoby, które nie ukończyły lat trzynastu oraz osoby ubezwłasnowolnione całkowicie.

*

Ważną kwestią jest miejsce zamieszkania dziecka, jeżeli dziecko pozostaje pod władzą rodzicielską to jego miejsce zamieszkania jest miejsce zamieszkania rodziców. Natomiast jeżeli władza rodzicielska przysługuje wyłączenie jednemu z rodziców, to miejscem zamieszkania dziecka jest jego miejsce zamieszkania. Może zdarzyć się tak, że władza rodzicielska będzie przysługiwała na równi obojgu rodzicom mającym jednak osobne miejsce zamieszkania, to wtedy miejsce zamieszkania dziecka jest u tego z rodziców, u którego dziecko stale przebywa. Natomiast jeżeli dziecko nie przebywa na stałe u żadnego z rodziców, to w takiej sytuacji miejsce zamieszkania dziecka określi sąd opiekuńczy.

Zaś osoba, która pozostaje pod opieką opiekuna, np. osoba ubezwłasnowolniona, będzie miała miejsce zamieszkania tam gdzie jej opiekun.

*

Ustawodawca określił, że osoba fizyczna **może mieć tylko jedno miejsce zamieszkania.**

*

Kwestie związane z **obowiązkiem meldunkowym** reguluje ustawa o ewidencji ludności. Zgodnie z

ustawą obywatel polski, który przebywa na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej jest obowiązany wykonywać obowiązek meldunkowy.

Obowiązek meldunkowy polega na:

1) zameldowaniu się w miejscu pobytu stałego lub czasowego;

2) wymeldowaniu się z miejsca pobytu stałego lub czasowego;

3) zgłoszeniu wyjazdu poza granice Rzeczypospolitej Polskiej oraz powrotu z wyjazdu poza granice Rzeczypospolitej Polskiej (obywatel polski, który wyjeżdża z kraju z zamiarem stałego pobytu poza granicami Rzeczypospolitej Polskiej, jest obowiązany zgłosić swój wyjazd. Zgłoszenie wyjazdu poza granice Rzeczypospolitej Polskiej skutkuje wymeldowaniem z miejsca pobytu stałego i czasowego. Obywatel polski, który wyjeżdża poza granice Rzeczypospolitej Polskiej, bez zamiaru stałego pobytu, na okres dłuższy niż 6 miesięcy, jest obowiązany zgłosić swój wyjazd oraz powrót).

Za osobę nieposiadającą zdolności do czynności prawnych czyli małoletnią poniżej lat trzynastu i ubezwłasnowolnioną całkowicie lub posiadającą ograniczoną zdolność do czynności prawnych czyli małoletnią, która ukończyła lat 13 i ubezwłasnowolnioną częściowo, obowiązek meldunkowy wykonuje jej przedstawiciel ustawowy, opiekun prawny lub inna osoba sprawująca nad nią faktyczną opiekę w miejscu ich wspólnego pobytu.

W rozumieniu w/w ustawy pobytem stałym jest zamieszkanie w określonej miejscowości pod oznaczonym adresem z zamiarem stałego przebywania.

Natomiast pobytem czasowym jest przebywanie bez zamiaru zmiany miejsca pobytu stałego w innej miejscowości pod oznaczonym adresem lub w tej samej miejscowości, lecz pod innym adresem.

Miejscem pobytu stałego lub czasowego osoby zatrudnionej na statku żeglugi śródlądowej lub morskiej albo zamieszkującej w związku z wykonywaniem pracy w ruchomym urządzeniu mieszkalnym, jest siedziba pracodawcy zatrudniającego tę osobę.

Pobyt czasowy obywatela polskiego to przebywanie poza miejscem pobytu stałego przez okres ponad 3 miesięcy.